

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/19/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714209330
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8714209330.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a sudcov JUDr. Petra Straku a JUDr. Viery Kandrikovej v právnej veci žalobcov: 1/ B.. U. V., K. Š. XXXX/X, XXX XX O., 2/ Q. V., K. Š. XXXX/X, XXX XX O., v konaní zastúpená žalobcom 1/, proti žalovanej: M.. U. J., K. C. XXX/XX, XXX XX O., právne zastúpená: Mgr. Maroš Ježík, advokát so sídlom Mnoheľova 17, 058 01 Poprad, za účasti intervenienta na strane žalovanej: Allianz - Slovenská poisťovňa a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700, o náhradu škody v sume 1.819,34 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 21C/65/2014 - 68 zo dňa 19.10.2016 takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje sa rozsudok vo výroku, ktorým súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcom 1 819,34 eur a vo výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť súdny poplatok vo výške 109 eur.
II. Stranám ani intervenientovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcom sumu 1.819,34 eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, vyslovil, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok z podanej žaloby vo výške 109 eur.

V odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviedol, že žalobcovia sa žalobou doručenou súdu X.X.XXXX domáhali od žalovanej zaplata náhrady škody v sume 1.819,34 eur a trov súdneho konania. Rozsudkom Okresného súdu Poprad č. k. 6T/112/2011 - 350 zo dňa XX.X.XXXX bolo rozhodnuté, že obžalovaná M.. U. J. je vinná, že ako ošetrujúca lekárka v období od XX.X.XXXX do XX.X.XXXX v gynekologickej ambulancii L. R. s.r.o., v rozpore s ustanovením § 4 ods. 3 Zák. č. 576/2004 Z.z. nesprávne poskytla zdravotnú starostlivosť B.. Q. V., v dôsledku čoho došlo k rozvoju ochorenia a k jej následnej smrti. Súd podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodeného B.. U. V., s nárokom na náhradu škody odkázal na občiansko-súdne konanie. Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 2To/36/2013 - 387 zo dňa XX.XX.XXXX zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade škody a obžalovanej M.. U. J. uložil povinnosť uhradiť poškodenému B.. U. V. škodu vo výške 1.449,62 eur. Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku poškodeného B.. U. V. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Písomným podaním zo dňa 27.5.2010 si žalobcovia uplatnili k číslu Y.:U.-XX/OVK-PP-XXXX v súvislosti s trestným konaním ako poškodení náhradu škody s presnou špecifikáciou jednotlivých výdavkov. Súd ďalej poukázal na ust. § 193 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého je súd, okrem iného, viazaný aj rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal.

Na základe zisteného skutkového stavu, citovanej právnej úpravy a judikatúry súd zaviazal žalovanú na zaplata zostávajúcej časti riadne a včas uplatnenej náhrady škody v sume 1.819,34 eur

Súd k námietke nedostatku vecnej pasívnej legitímácie uviedol, že žalovaná je jednoznačne nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva tak, ako je to uvedené aj v rozsudku Krajského súdu v Prešove, obchodná spoločnosť L. R. s.r.o., ktorej je spoločníčkou a jednou z konateľiek, týmto nositeľom nie je. Je potrebné uviesť, že poisťovňa uskutočnila plnenie z poisťného vzťahu s touto právnickou osobou, aj keď rozsudkom Krajského súdu v Prešove bola zaviazaná na plnenie žalovaná, v tomto konaní však namieta jej pasívnu vecnú legitímáciu.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

Vzhľadom na to, že žalobcovia boli osobne oslobodení od súdneho poplatku za žalobu, podľa výsledku konania poplatková povinnosť prešla na neúspešnú žalovanú a to vo výške 6 % z prisúdeného plnenia, podľa položky 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov, čo je po zaokrúhlení suma 109 eur.

2. Proti vyhovujúcemu výroku a výroku o povinnosti zaplatiť súdny poplatok podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná. S poukazom na ust. § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka namieta svoju pasívnu vecnú legitímáciu. V doplnení odvolania uviedla, že o časti uplatneného nároku už bolo rozhodnuté v trestnom konaní a súd prvej inštancie nevykonal navrhované dôkazy. Žalovaná navrhla, aby odvolací súd zrušil rozsudok v napadnutom rozsahu a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alebo ho zmenil a žalobu zamietol.

3. Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu uviedli, že žalovaná je súkromná lekárka, a pre porušenie povinností jej bola Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou udelená pokuta vo výške 7.500 eur. K uplatneným položkám uviedol, že tieto sú v žalobnom návrhu riadne uvedené a v spise sú originálne doklady o výdavkoch.

4. Intervenient vo svojom stanovisku súhlasil s podaným odvolaním a plne sa stotožnil s jeho dôvodmi.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

6. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

7. V zmysle § 193 CSP súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

8. Vzťah trestného konania a občianskeho súdneho konania, ktorý má základ v tom istom skutkovom dejí, výstižne zhrnul Najvyšší súd ČR v rozhodnutí pod sp. zn. 25 Cdo 1593/2013, kde uviedol, že zatiaľ čo v trestnom konaní treba na odsúdenie to, aby zástupca obžaloby preukázal všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu vrátane zavinenia, pričom platí zásada "in dubio pro reo" (v pochybnostiach v prospech obvineného), v občianskom súdnom konaní vykonáva súd (zásadne na návrh strán sporu) vlastné dokazovanie, ktoré je oprávnený (okrem rámca zákonom vymedzenej viazanosti) hodnotiť nezávisle od výsledkov trestného alebo priestupkového konania, pričom dôkazné bremeno o tom, že škodu nezavinil, má žalovaný (§ 420 ods. 3 OZ).

9. V prejednávanej veci bolo rozsudkom Okresného súdu Poprad č.k. 6T/112/2011 zo dňa 11.3.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 2To/36/2013 zo dňa 12.12.2013 bola obžalovaná, v tomto konaní v postavení žalovanej, uznaná vinnou z prečinu usmrtenia, bol jej uložený trest odňatia slobody 2 roky s podmieneným odkladom 30 mesiacov, trest zákazu činnosti 30 mesiacov a bola jej uložená povinnosť nahradiť škodu vo výške 1.449,62 eur. Poškodený so zvyškom nároku na náhradu škody bol odkázaný na občianske súdne konanie.

10. Pre posúdenie predbežnej otázky, ktorá už bola vyriešená v inom, svojim predmetom súvisiacom konaní (v danom prípade trestnom), s tými istými účastníkmi (v danom prípade žalobcami ako poškodenými v trestnom konaní a žalovanou ako obžalovanou v trestnom konaní) pre ktorých je výrok rozsudku záväzný platí, že ani súd nemôže vychádzať z iného záveru o (ne)existencii nároku (v danej veci nárok na náhradu škody voči žalovanej), o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté. Výrok právoplatného rozsudku je pre súdy záväzný, ak posudzujú ako predbežnú otázku právne vzťahy, ktoré už boli právoplatne vyriešené vo výrokovej časti súdneho rozhodnutia. Pokiaľ už bola právoplatne vyriešená určitá hmotnoprávna otázka, je súd v inom konaní viazaný jej skorším posúdením. Ak teda v trestnom konaní bolo právoplatne rozhodnuté, že za smrť dcéry žalobcov ako aj s tým súvisiacu škodu, náhradu ktorej si žalobcovia uplatňujú, zodpovedá žalovaná, a zároveň jej bola právoplatným rozsudkom uložená povinnosť časť tejto škody nahradiť (čím bola opätovne deklarovaná jej zodpovednosť za vzniknutú škodu a teda je jej pasívna legitímácia), nemôže súd v ďalšom konaní rozhodnúť inak a vysloviť, že žalovaná za vzniknutú škodu nezodpovedá.

11. S tým súvisí aj otázka ústavného princípu právnej istoty. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na závery Ústavného súdu SR v rozhodnutí z 22. novembra 2011, sp. zn. IV. ÚS 499/2011, podľa ktorého diametrálne odlišná rozhodovacia činnosť všeobecného súdu o tej istej právnej otázke za rovnakej alebo analogickej skutkovej situácie, pokiaľ ju nemožno objektívne a rozumne odôvodniť, je ústavne neudržateľná (IV. ÚS 209/2010, m. m. PL. ÚS 21/00, PL. ÚS 6/04, III. ÚS 328/05).

12. Pokiaľ ide o výšku a zloženie uplatnenej škody, súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku detailne vysvetlil a uviedol jednotlivé zložky náhrady škody. Súd prvej inštancie priznal náhradu za cestovné vo výške 217,98 eur, za poštovné vo výške 6,70 eur, ďalej náhradu výdavkov na lekárske vyšetrenia vo výške 185 eur, výdavkov na lieky vo výške 750,66 eur a výdavkov na kar 659 eur (kar - penzión Z. v sume 580,70 eur, cukrárenská výrobňa M. C. v sume 58,50 eur, cukrárenská výrobňa M. C. v sume 19,80 eur). V súvislosti s pohrebom, vrátane nákladov na pomník a úpravu hrobu alebo dcéry žalobcov žalobcovia preukázateľne vynaložili výdavky celkovo vo výške 2.884,15 eur. V zmysle § 101 ods. 5 veta prvá Zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení suma náhrady nákladov uvedených v odseku 4 pre všetky fyzické osoby a nezaopatrované deti uvedené v ods. 4 je najviac 2.324,40 eura. Súd prvej inštancie v súvislosti s pohrebom priznal náhradu škody vo výške 659 eur, spolu tak bola priznaná náhrada škody v časti pohrebných nákladov, vrátane nákladov na pomník a úpravu hrobu vo výške 2.108,62 eur. Celková priznaná náhrada škody tak neprekročila zákonný limit.

13. Neobstojí ani odvolacia námietka, že rozsudok v trestnom konaní predstavuje prekážku res iudicata. V trestnom konaní bola žalovanej uložená povinnosť nahradiť škodu vo výške 1.449,62 eur, čo predstavuje časť výdavkov vynaložených na pohreb a pomník. Predmetom tohto konania je zvyšná časť výdavkov vynaložených na pohreb, cestovné, lekárske vyšetrenia, lieky a poštovné.

14. K námietke žalovanej, že súd nevykonal navrhované dôkazy odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu. Na pojednávaní dňa 27.11.2014 (č.l. 45 a nasl. spisu) súd oboznámil s obsahom spisu, rozsudkom odvolacieho súdu v trestnej veci (posledné tri odseky), špecifikáciou uplatneného nároku na náhradu škody a s pripojeným trestným spisom (rozsudok prvostupňového súdu, posledný odsek).

15. Čo sa týka povinnosti žalovanej zaplatiť súdny poplatok za podanú žalobu, súd prvej inštancie správne vychádzal z ust. § 2 ods. 2 veta prvá Zákona č. 71/1992 Zb., podľa ktorého ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený.

V danom prípade sú žalobcovia oslobodení od poplatku podľa § 4 ods. 2 písm. j) Zákona č. 71/1992 Zb. a v konaní boli v celom rozsahu úspešní, preto je žalovaná povinná zaplatiť súdny poplatok za podanú žalobu.

16. Vychádzajúc z dôvodov, ktoré uviedol, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP v jeho napadnutej časti potvrdil.

Správne rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania, ktorý odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP, stotožňujúc sa s dôvodmi v rozhodnutí o trovách konania uvedenými, potvrdil.

17. V odvolacom konaní neboli žalovaná ani intervenient úspešní. Naopak fakticky plne úspešní boli žalobcovia, ktorým vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP). Z obsahu spisu vyplýva, že žalobcovia sa v odvolacom konaní síce vyjadrili, avšak náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnili, a podľa obsahu spisu im ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).